

అడల్ట్ డిస్ కథ

అనుకూలవర్షం

“కోనసీమలో అడుగి

డుతున్న కొత్త దంపతులకు హార్దిక స్వాగతం”

ట్రైన్ దిగుతూనే ఆహ్వానం పలికిన ప్రాణమిత్రుడు సూరిబాబుని చూసి చిరునవ్వు నవ్వాడు అనిరుద్ద.

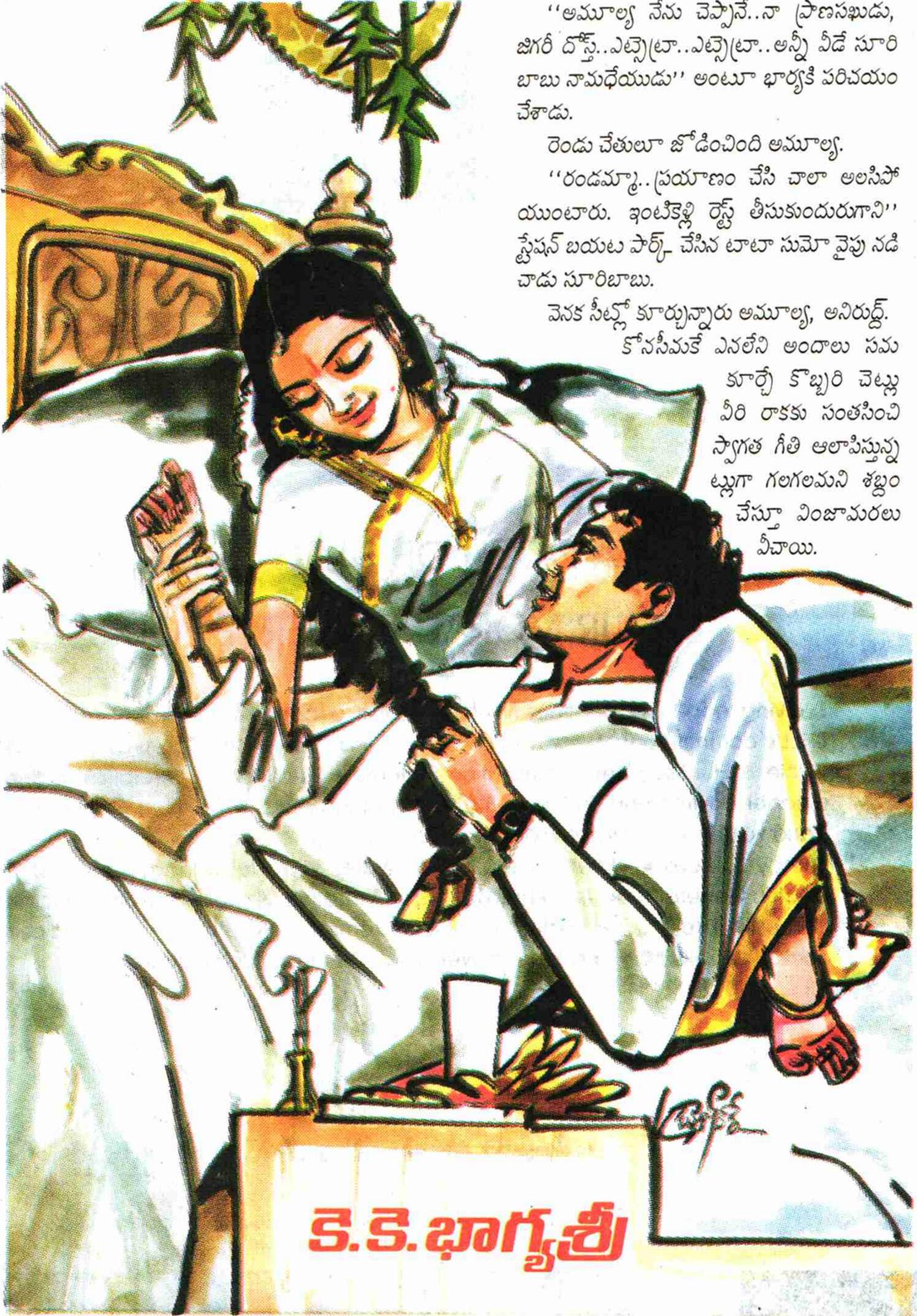
వెంటనే అభివాదం చేస్తున్నట్లుగా వంగి “ధన్యవాదాలు మిత్రమా” అన్నాడు అదే శైలిలో.

“జర్నీ బాగా జరిగిందా” కుశల ప్రశ్నలు వేశాడు సూరిబాబు.

“అ..అంతా హ్యాపీగానే జరిగింది” సమాధానం చెబుతూనే, ఇంకా ట్రైన్ దిగని అర్ధాంగికి చేయి అందించాడు అనిరుద్ద.

నెమ్మదిగా ట్రైన్ దిగింది అమూల్య. చేతులకి పాదాలకి సింధూర వర్ణాన్ని అలదుకొని తళుకులీనుకున్న మెహందీ డిజైన్లు, మెడలో బంగారు నగలకన్నా మిలమిల మెరుస్తున్న పచ్చని పసుపుతాడు, అందమైన ముఖారవిందంలో కలబోసుకుని అలుముకున్న సిగ్గుబిడియాల దొంతరలు ఇవన్నీ చెప్పకనే చెబుతున్నాయి ఆమె నవ వధువని.

“ఆహో! ఏమి నా భాగ్యము! అనుకోని అవాంతరాల వల్ల మీ పెళ్లికి రాలేకపోయాను. అనుకోకుండా మీ ‘ప్రాణగ్రహణం’ చూసే అద్భుతం పట్టింది నాకు” ఛలోక్తి విసిరాడు సూరిబాబు.

“అమూల్య నేను చెప్పానే..నా ప్రాణసఖుడు, జిగరి దొస్త..ఎట్టె(బ్రా..ఎట్టె(బ్రా..అన్నీ వీడే సూరిబాబు నామధేయుడు” అంటూ భార్యకి పరిచయం చేశాడు.

రెండు చేతులూ జోడించింది అమూల్య. “రండమ్మా..ప్రయాణం చేసి చాలా అలసిపోయింటారు. ఇంటికెళ్లి రెస్ట్ తీసుకుందురుగాని” స్టేషన్ బయట పార్క్ చేసిన లాలా సుమో వైపు నడిచాడు సూరిబాబు.

వెనక సీట్లో కూర్చున్నారు అమూల్య, అనిరుద్ద. కోనసీమకే ఎనలేని అందాలు సమకూర్చే కొబ్బరి చెట్లు వీరి రాకకు సంతసించి స్వాగత గీతి ఆలాపిస్తున్నట్లుగా గలగలమని శబ్దం చేస్తూ వింజామరలు వీచాయి.

కె.కె.భాగ్యశ్రీ

శృంగార కథల పోటీలో మొదటి బహుమతి అందుకున్న రచన

గతుకుల బాబులో కార్ సాగిపోతుంటే కుదుపులకు లోనై ఒకరి శరీరాలింకొకరికి ఒరుసుకొని గమ్మత్తుగా ఫీలైంది అమూల్య.

క్రీగంట భర్తవైపు చూసింది. కార్ డ్రైవ్ చేస్తూనే వసపిట్టలా వాగుతున్న సూరిబాబుతో సంభాషణలో మునిగిపోయి ఉన్నాడు అనిరుద్ద.

అసలు అతడి ఆంతర్యం ఏమిటో ఆమెకు ఇప్పటికీ బోధపడడం లేదు.

హనీమూన్ అనగానే కాశ్మీర్ లోయలు, ఊటీ-కులుమనాలి తదితర సుందర ప్రదేశాలు దర్శిస్తారే నవదంపతులెవరైనా...కాని...ఇలా కోనసీమలోని ఓ

మారుమూల పల్లెటూరికి ప్రయాణం కట్టించాడెందుకో అర్థం కావడం లేదు.

ప్రయాణంలో ఒళ్లు హూనమైనట్లుగా ఉండటంతో ఆమె ప్రమేయం లేకుండానే కళ్లు మూతలు పడ్డాయి అమూల్యకి.

★ ★ ★

అనిరుద్ద ఆరడుగుల అందగాడు. ఒకానొక ప్రముఖ కంపెనీలో సాఫ్ట్వేర్ ఇంజనీర్గా పనిచేస్తున్నాడు. తను పనిచేస్తున్న కంపెనీ తరపున ప్రాజెక్ట్ వర్క్ కోసం అమెరికా వెళ్లనున్నాడు. రెండు మూడు సంవత్సరాలు అక్కడే ఉండవలసి వస్తుందేమో కూడా. అతడిని ఒంటరిగా పంపడం ఇష్టంలేని తల్లి దండ్రులు పెళ్లి చేసేసి సతీసమేతంగా అమెరికా పంపాలని యోచించారు.

మధ్యవర్తుల ద్వారా అనిరుద్దకి అన్ని విధాల సరిపోయే అమ్మాయి అమూల్యనని తెలుసుకుని పెళ్లి చూపులకొచ్చారు.

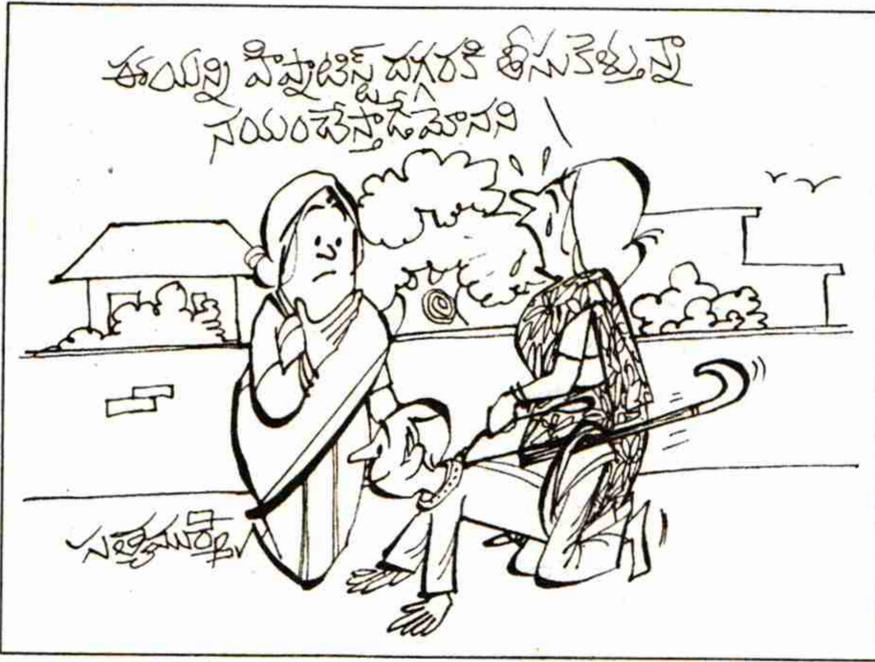
సొందికైన అమూల్య సౌందర్యం అనిరుద్దనే కాదు అతడి కన్నవారిని ఆకట్టుకుంది.

చామనఛాయ కన్నా మెరుగైన దేహఛాయ, విశాల నేత్రాలు, సంపెంగని సవాల్ చేసే నాసిక, వంపు తిరిగిన పైపెదవి, కొద్దిగా లావుగా అనిపించే క్రింది పెదవి.. మధ్యస్థంగా ఉన్న అవయవ స్థావరం.. వెరసి అమూల్య వెన్నెల బొమ్మలా ఉంది. అందానికి చిరునామాలా ఉంది. ఆ ముగ్ధమోహన సౌందర్యరాశి అనిరుద్ద హృదయాన్ని అమాంతం కొల్లగొట్టింది.

బంగారానికి తావి అభినయంగా, అందానికి అణుకువ తోడైంది. అనిరుద్ద అంగీకారం తెలపడంతో పెళ్లి ముహూర్తాలు పెట్టేశారు వెంటనే.

అమూల్య వంటి అందాల భరిణికి, అమెరికా వెళ్లబోయే వరుడు దొరికాడని పొంగిపోయిన ఆమె కన్నవారు అంగరంగ వైభోగంగా కళ్యాణం జరిపించారు.

గతంలో ఎప్పుడో అనిరుద్ద తల్లి తిరుపతి వెంకన్నకు మొక్కుకుంది కుటుంబ సమేతంగా కొండకు విచ్చేసి కళ్యాణం జరిపించుకుంటామని. ఆ సందర్భంగా పెళ్లయిన మరునాడే తిరుపతి ప్రయాణమయ్యారందరూ.

“బాబూ... అటుంచి వచ్చిన తరువాత మా ఇంట్లోనే ‘ఆ ముచ్చట’ కాస్తా జరిపించేస్తాం. ఆ తరువాత మీ ఇష్టమొచ్చిన చోటుకి హనీమూన్ కి వెళ్లరుగాని.. ఏర్పాట్లన్నీ చేస్తాను”

మామగారి మాటలకు అభ్యంతరం చెప్పాడు అనిరుద్ద. “పెళ్లి చేయడం వరకు మీ బాధ్యత. ఆ తరువాత విషయాలు మేం చూసుకుంటాం. మీరు అనవసరంగా హైరానా పడకండి” సున్నితంగానే అయినా కరాఖండంగానే చెప్పేశాడు.

“కాని బాబూ.. మనకంటూ కొన్ని సంప్రదాయాలున్నాయి. శుభముహూర్తంలో గర్భాదానం జరగడం ఇరువురికీ శ్రేయస్కరం” లోపలికి పిలిచిన

శ్రీమతి తన చెవులు కొరికిన తరువాత బయటకు వచ్చిన అమూల్య తండ్రి అన్నాడు.

“నేను ఆధునికుడినే గాని.. అనాదిగా వస్తున్న ఆచార వ్యవహారాల్ని కాదనుకునే మూర్ఖుడిని కాదు. మేం ఎక్కడున్నా మీరు చెప్పిన సుముహూర్తాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని అదేవిధంగా ఆచరిస్తాలేండి. మీరు నిశ్చింతగా ఉండండి” అల్లుడిచ్చిన అభయం అమూల్య తండ్రిని ఊరడిల్లెలా చేసింది.

పర్యవసానంగా తిరుపతి వెంకన్నకు కళ్యాణ కార్యక్రమం జరిపించుకొని అందరూ హైదరాబాద్ పయనమైతే నవదంపతులు రాజమండ్రి బయలుదేరారు.

★ ★ ★

“అమూల్య.. లే.. ఇల్లా చేసింది” అనిరుద్ద మృదువైన పిలుపుతో కళ్లు తెరిచిన అమూల్య తను అతడి ఒడిలో ఉండటం చూసి చటుక్కున లేచి సర్దుకు కూర్చుంది. సిగ్గు బరువుతో ముఖం కందిపోయింది.

“బడలికకి నిద్ర పట్టేసినట్లుంది” నవ్వాడు అనిరుద్ద. ఇంతసేపూ తను అతడి ఒడిలో నేదతీరిందని తెలుసుకోగానే మనసంతా వింత పులకింతకు లోనైంది.

“దిగు చెల్లెమ్మా.. దిగరా బావా.. నీకు ప్రత్యేక

స్వపరిచయం

విజయనగరంలో జననం. బి.ఏ., హిందీ ప్రవీణ విద్యార్థితలు. సంగీత సాహిత్యాల పట్ల అభిరుచి, సంగీతంలో కొద్దిపాటి ప్రవేశం, బాగా వ్రాయాలన్న తపన తప్ప నా గురించి చెప్పుకొనేందుకేమీ లేదు.

1998లో నా తొలికథ ‘మనది కానిది’ ప్రచురించి, నాలో అత్యుత్సాహాన్ని పెంచిన మాతృసంస్థ ఆంధ్రభూమి వారు నిర్వహించిన ఈ శృంగార కథల పోటీలో ప్రథమ బహుమతి పొందడం నా అదృష్టంగా భావిస్తున్నాను.

శ్రీవారు, రచయిత అయిన కె.కె.రఘునందనగారు నా రచనా వ్యాసంగం నిర్విఘ్నంగా సాగడానికి తగు ప్రోత్సాహం అందిస్తూ ఉంటారు.

ఇటీవలే స్వర్ణస్థలైన మా నాన్నగారు పరాంకుశదాసుగారి ఆశీస్సులు సదా నా వెన్నంటి ఉంటాయని నమ్ముతున్నాను. నేను ముందుకు నడిచేందుకు సహకరిస్తున్న అనేకమంది సాహితీ బంధువులకు ఆంధ్రభూమి ద్వారా కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటున్నాను.

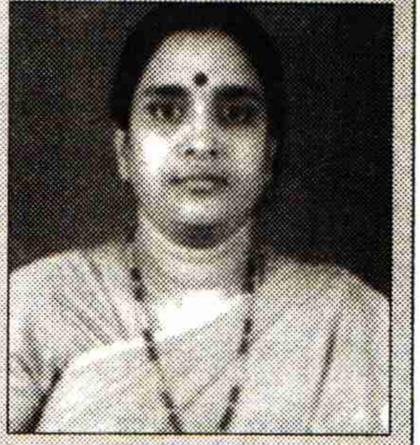
గతంలో ఆంధ్రభూమి దినపత్రిక వారు నిర్వహించిన సంక్రాంతి కథల పోటీలో ‘వాస్తవం’ కథకు తృతీయ బహుమతి లభించింది. మరొకసారి ఈ పోటీలో నాకు బహుమతి నందించిన ఆంధ్రభూమికి కృతజ్ఞతలు.

దగ్గర దగ్గర వంద కథలు, నాలుగు నీరియల్స్, రెండు అనుబంధ నవలలు ప్రచురింపబడ్డాయి. స్వాతి నవరీవార పత్రిక వారు నిర్వహించిన పదహారు వారాల నీరియల్ పోటీలో ‘సాహిత్య’, ‘తీయని తలపులు’ నీరియల్స్ కు బహుమతులు అందుకున్నాను. అలాగే నరసమైన కథల పోటీలో మూడుసార్లు బహుమతి పొందాను.

సాహిత్యం నవరసభరితం అన్నారు. తన రచనలో అన్ని రసాలను మేళవించి, పాఠకులను అలరించేవాడే నిజమైన రచయిత.

సుతిమెత్తని, శృతిమించని శృంగారానికి సాహిత్యంలో ఎప్పుడూ స్థానం ఉంటుందని నమ్ముతున్నాను. పాఠకదేవుళ్ల అభిమానం ఎప్పటికీ ఇలాగే ఉండాలని ఆశిస్తూ, ఆంధ్రభూమికి మరొక్కమారు కృతజ్ఞతలతో..

-కె.కె.భాగ్యశ్రీ

ఆహ్వానాలేం పలకక్కరలేదు..మా ఇంటికి నువ్వు పాతకాపువేగా" నవ్వాడు సూరిబాబు.

"మాటి మాటికీ పెంకులెగిరేలా నవ్వుడం నీ మానరిజం అని మీ చెల్లెలికిపాటికి అర్థమయ్యే ఉంటుంది" అంటూ కార్ దిగాడు అనిరుద్ద.

"అంతేనంటావా!" మరోమారు నవ్వాడు సూరి బాబు. లోపలినుండి చాలామంది బిలబిలమంటూ విచ్చేశారు. చూడముచ్చలైన ఉమ్మడి కుటుంబం వారిది. అందరినీ పేరు పేరు వరుసనా పరిచయం చేశాడు సూరిబాబు.

వినయంగా నమస్కరించింది అమూల్య. మనసులో ఏదో గుబులు..దాంపత్య జీవితం గురించి బయటకు చెప్పుకోలేని వింత వింత భయా లతో గుబుగుబులాడుతున్న తనను ఇంతమంది అపరిచి తుల మధ్యకు తెచ్చిపడేశాడు తన మొగుడు.

వీరందరితో ఎలా గడపాలో ఏమో!

"రండి" అంటూ సూరిబాబు లోపలికి దారి తీస్తుండగా..

"ఆగండాగండ్..పేర్లు చెప్పనిదే లోపలికి పోనివ్వం" అంటూ చొరవగా ముందుకొచ్చేసి, ఎర్ర నీళ్ళతో దిష్టితీసి, హారతిచ్చింది ఓ యువతి.

"అవన్నీ పెళ్లిలో అయ్యాయి లేమ్మా" తప్పించు కోజూచాడు అనిరుద్ద.

"ఆ పప్పులేం ఉడకవన్నయ్యా..మేం మీ పెళ్లి వేడుకలను చూడలేదు గనుక..మీరు మళ్ళీ పేర్లు చెప్ప వలసిందే" పట్టుపట్టింది ఆమె.

"నువ్వాగవే" అంటూ ఆమెను వారించి "ఇంతకీ ఈ లలనామణి ఎవరో చెప్పనేలేదు కదూ..పద్మావతి..నా శ్రీమతి..నా అర్ధభాగం"

ఇంకా ఏవేవో చెప్పబోతున్న సూరిబాబు కాలి మీద తన కాలితో గట్టిగా నొక్కేసింది పద్మ.

'కెవ్వు'మని అరచి "బౌరా! ఏమీ ఈ పాద పీడనం" రేలంగి లెవెల్లో అభినయిస్తున్న సూరిబా బుని చూసి అందరూ పడిపడి నవ్వారు.

ఈ సందర్భో లోపలికి జారుకోబోతున్న అనిరు ద్దని అటకాయిస్తూ "ఆగవయ్యా అగ్రజా..నామధే యముల నుడివి, గృహప్రవేశం గావింపుడు" అంది పద్మ నాటకీయంగా.

నిస్సహాయంగా చూస్తూ "నేను, అమూల్య వచ్చాం" అన్నాడు అనిరుద్ద.

అతడి నోటివెంట తన పేరు పలక డంలో ఎంతటి మాధుర్యం ఒలికిందో గమనించిన అమూల్య ఘనసు మురిసింది.

"నేను, అనిరుద్దగారు వచ్చాం" సన్నగా పలికింది.

"ఆ..ఏంటీ..వినబడడం లేదు..మరీ అంత సుకుమారం అయితే ఎలా మర దలా! పట్నం అమ్మాయిలు చాలా ఫాస్ట్ ని విన్నాం..నువ్వేంటి ఇంత స్లోమోషన్లో" మేలమాడింది పద్మ.

అమూల్య తలదించుకుంది చెక్కెళ్ళలో అలము కున్న కెంజాయ వర్ణం ఆమె కంటపడకుండా.

"చాల్లేమ్మా..అసలే కొత్త పెళ్లికూతురు..నీ అల్ల రితో ఓదరగొట్టకు" వారించింది సూరిబాబు తల్లి.

సాదరంగా లోపలికి ఆహ్వానించారు సూరిబాబు తాతయ్య, నాన్నమ్మ.నలుగుపెట్టి, కుంకుడుకాయ పులుసుతో తలంటింది పనిమనిషి. మొదట కాస్త సిగ్గుగా అనిపించినా పల్లెటూరి అలవాట్లు వింతగా తోచడంతో కిక్కురుమనలేదు అమూల్య.

అభ్యంగన స్నానమాచరించడంతో ప్రయాణ బడ లిక తీరిపోయి ఒళ్లంతా, హాయిగా తేలిగ్గా అనిపిం చింది ఆమెకి.

లేత గులాబీరంగు కాటన్ శారీలో ఒప్పులకుప్ప లాంటి అమూల్య సౌందర్యం విలక్షణంగా వెలిగిపో వడం చూసిన అనిరుద్ద నయనాలు నక్షత్రాల్లా తళతళ లాడాయి.చీరకి, జాకెట్ కి మధ్యన కాంతులు విరజి మ్ముతున్న నెలవంకలాంటి నడుం ఒంపును చూసి మోహంతో మత్తెక్కిపోయాడతడు.

"అమూల్యా"

"ఊ..." అన్నాననుకుంది ఆమె. కాని మాటలు వెగలేదు.

"ఈ బ్యూటీఫుల్ కర్వ్..ఎంత రొమాంటిక్ గా ఉందో తెలుసా?" మునివేళ్లతో ఆ ముడతను సవరిం చాడతడు. ఆ నునుపుకి జారాయి చేతివ్రేళ్లు.

అమూల్య ఒళ్లంతా వింతైన పరవశంతో నిండిపో యింది. సుతిమెత్తని హాయి నిలువెల్లా కమ్మేసింది.

లజ్జా భారంతో అరమోడుప్పలైన వాలుకన్నుల సౌందర్యాన్ని, తన కన్నుల గిన్నెల నిండా నింపు కొని..చలుక్కన వంగి ఆమె నడుం ఒంపులో పెద వులాన్పాడు అనిరుద్ద.

ఇదీ..అని నిర్వచించలేని చిత్రమైన తాదాత్మ్యం ఆమెను లోబరుచుకుంది. అధరాలు వణికాయి. కుసుమ కోమలమైన కంఠం కొద్దిగా కంపించింది.

"ఒరేయ్ బావా" బయట నుండి సూరిబాబు పాలికేక పెట్టడంతో దూరంగా జరిగాడు అనిరుద్ద.

అమూల్య హృదయ స్పందన అధికమైంది. నేల చూపులు చూస్తూ నిలబడిన ఆమె బుగ్గమీద చిటి

కేస్తూ "మీవాళ్లు పెట్టిన ముహూర్తానికీంకా నాలుగు రోజులు టైముంది. అంతదాకా ఎలా ఆగాలో..ఇంతటి అందాన్ని చూస్తూ ఎంతలా వేగిపో వాలో" చిలిపిగా కన్నుగీటి బయటికి వెళ్లిపోయాడు అనిరుద్ద.ఆమె మనసు మధుకలశమైంది. తనువు తమకంతో తహతహలాడింది.

అతడు స్పృశించిన నడుమును అపురూపంగా తడుముకుంటూ ఉండిపోయింది ఎంతోసేపు.

★★★

మర్నాటికే సూరిబాబు ఇంట్లోని వారితో ఎంతో కలిసిపోయింది అమూల్య.

ఎంతో ఆప్యాయంగా పలకరించి, ఆత్మీయంగా మెలిగేవారి సహృదయాలకు ముచ్చటపడింది.

ఇంట్లో ఎన్ని జంటలున్నాయో అందరికీ సెవరేట్ బెడ్ రూమ్స్ ఉన్నాయి. ఆఖరికి వృద్ధ దంపతులతో సహా.ముఖ్యంగా ఆ ముసలి జంట నడుమ సయోధ్య చూస్తే అమూల్యకి ఎంతో అబ్బురంగా అనిపించేది. ఈ వయసులో కూడా అనుక్షణం నీడలా భార్యని వెన్నంటి ఉండే తాతగారి వైఖరి ఆమెకు సంభ్రమానం దాలను కలిగించేది. యాభై ఏళ్లు నిండకుండానే ముసి లివాళ్లమైపోయామని భావించి, ముద్దు మురిపాలకు దూరమైన తల్లిదండ్రులు గుర్తొచ్చారు.

"ఇప్పటికీ మీ తాతగారు నన్ను 'పిల్లా' అనే పిలు స్తారే అమ్మాయ్!" చెప్పేంది ముసలామె తన బోసి నోటిని తెరచి నవ్వుతూ.

"ఆ..ఎంతో బాగుంది బోసి నోటి పిల్ల" గడు సుగా నవ్వింది సూరిబాబు తల్లి ఆవిడ వినకుండా.

అమూల్య ముసి ముసిగా నవ్వింది.

ఆ సాయంత్రం ఏదో అవసరమై పద్మ కోసమని వాళ్ల గదిలోకి వెళ్లబోయిన ఆమె ఏవో గుసగుసలు విన బడడంతో గమ్మంలోనే ఆగిపోయింది.

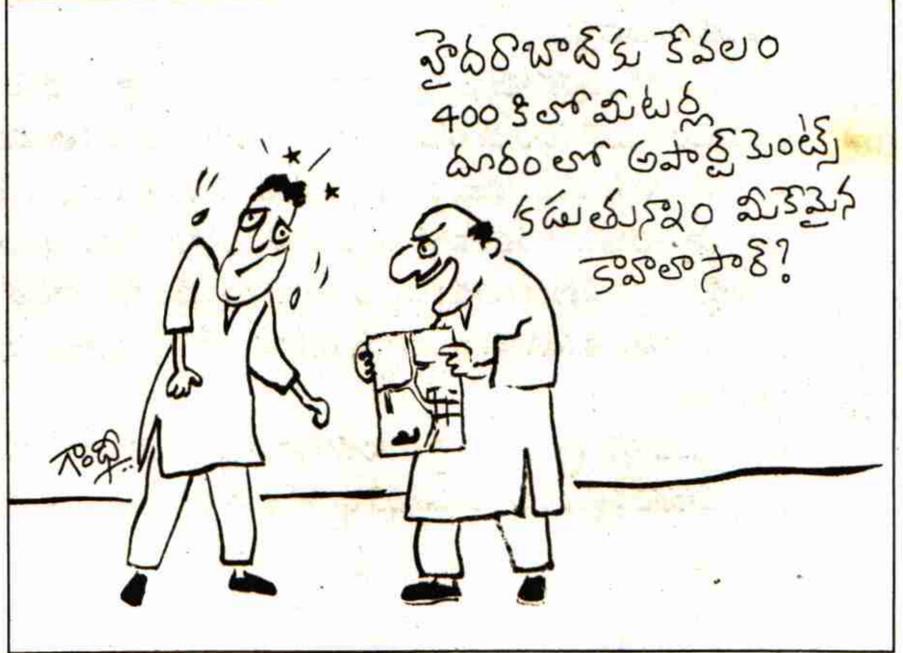
"ఏంట్లో సూరిబాబూ..తెగెచ్చిపోతున్నావ్. వేళాపాళా లేదా..అవతల అతిథులున్నారు. కాస్త తగ్గు బాబూ" మత్తైన కంఠంతో మగని మందలిస్తోంది పద్మ.

"నువ్విలా మన పెళ్లినాటి పద్మలా..కన్విస్తూ..కన్విస్తూ ఉంటే నేనెలా ఆగగలనే అన్నుల మిన్నా" మోహం నిండిన సూరి బాబు స్వరం వినిపిస్తోంది.

అమూల్య తత్తరపాటుతో తన గదిలోకి వెళ్లిపోయింది. ఏడేళ్లు కాపురం చేసి, ఇద్దరు బిడ్డల తల్లైన భార్యపట్ల, ఇంకా కొత్తపెళ్లం పట్ల భర్త చూపించే మోజునే కలిగి ఉన్నాడా సూరిబాబు!

పెళ్లైన రెండేళ్లకే భార్య అనారోగ్యం పాలైందని సెకండ్ సెటప్ ఏర్పరచుకున్న బావ గుర్తొచ్చాడు అప్రయత్నంగా.

దాంపత్యంలో ప్రతీక్షణం ఉద్విగ్న భరి తంగా, నవనవోన్మేషంగా ఉండడం అసాధ్య మనుకునేది తను ఇన్నాళ్లూ..కానీ, అదీ

సాధ్యమేననిపిస్తోందిప్పుడు.

అమూల్య గుండెలింకా అదురుతూనే ఉన్నాయి.

“ఏంటి అమూల్య.. అలా ఉన్నావు? ఒంట్లో బాగులేదా?” లాలనగా నుదుటిమీద చేయివేశాడు అప్పుడే బాత్ రూమ్ లోంచి వచ్చిన అనిరుద్ధ్.

బాగానే ఉందన్నట్లుగా తలాడించింది అమూల్య. ఒంటిమీద టవల్ తప్ప వేరే ఆచారమేదీ లేకుండా తనకీ అత్యంత సమీపంగా నిలబడిన అతడిని చూస్తూనే వింత భావనతో కదులుతోంది మదిలో.

పచ్చని ఛాతీమీద మంచి ముత్యాల్లాంటి నీటి బిందువులు, గ్రీకు వీరుడిలా తన చెంత నిలబడిన భర్తను చూస్తే ఆమె హృదయగతి అదుపు తప్పుతోంది.

“ఓ.. ఫ్లస్టెనెట్ అంటే టెన్షన్ గా ఉందా! నీకో నిజం చెప్పనా డియర్.. నాక్కూడా చా..లా.. టెన్షన్ గా ఉంది” కొంటెగా నవ్వాడు అనిరుద్ధ్.

వివశురాలైంది అమూల్య.

“ఇంకెంతసేపు మన ఎదురుమాపులు. కౌంట్ డౌన్ షురూ అయ్యింది” గుసగుసగా అని డ్రెస్సింగ్ టేబుల్ దగ్గరకు వెళ్లాడు అనిరుద్ధ్.

★ ★ ★

ఇంట్లో ఉన్న దంపతులందరి మధ్యన వెళ్లివిరిసిన అన్యోన్యతను, ఆస్వాయతను చూస్తున్న అమూల్య మనసు దాంపత్య జీవితం పట్ల అనురక్తమౌతోంది.

అనిరుద్ధ్ ప్రేమపూర్వక ప్రవర్తన, ఆమెను పట్టిపీడిస్తున్న భయాందోళనలను పారద్రోలింది.

ఆరోజు సాయంత్రం అయిదవగానే అమూల్యను అత్తరు-పన్నీరు కలిపిన నీటితో జలకాలాండించారు ఇంట్లోని ముత్తయిదువులు. ఆపాదమస్తకమూ అత్యంత రమణీయంగా తీర్చిదిద్దారు. తెల్లటి జరీ చీరలో, మల్లెమ్మగలు, జాజులతో అందంగా అల్లిన పూలజడతో.. ముత్యాలనగలతో అప్పరసలా వెలిగిపోతోంది అమూల్య.

ఉన్నతమైన హృదయసీమను అధిరోహించిన భాగ్యం తనదేనని విర్రవీగింది ఆమె మెడలోని హారంలో గల కెంపుల పతకం. నడుము నంటి పెట్టు కొనే అదృష్టం లభించిందని మురిసిపోయింది మువ్వల వడ్డణం.

తెల్లని పంచె.. లాల్మీలలో నవమన్నుడు డిలా, నలకూబరుడిలా ఉన్నాడు అనిరుద్ధ్.

ఆరుగంటలు దాటాక పీటల మీద కూర్చోబెట్టి తంతు జరిపించాడు పురోహితుడు.

నవదంపతుల చేత అందరికీ దంపతి తాంబూలా లిప్పించారు. గర్భాదాన ముహూర్త ప్రాశస్త్యం గురించి అందరికీ వివరించారు తాతగారు పెద్దగొంతుతో.

బహిరంగంగా జరుగుతున్న ఈ తంతంతా చిరాకును, సిగ్గును కలిగి

స్తున్నా.. మదిలో భద్రపరచుకోవలసిన అనుభూతి పరంపరలకు ఇది ఆరంభం కాబట్టి సంతోషంగానే ఆ వేడుకలో పాలుపంచుకున్నారు అమూల్య, అనిరుద్ధ్. ఒక ప్రక్క ఆడంగులు వదులుతున్న ద్వంద్వ ర్తపు మాటలకు ఒళ్లు సిగ్గుతో చచ్చిపోయినట్లనిపించింది అమూల్యకి.

ఆమె ఇబ్బందిని గమనించిన పద్మ అంది “పల్లెటూరి వాళ్లం కదా.. ఇలాంటి మోటు హాస్యాలు మామూలే.. ఇవన్నీ పెళ్లికూతురి మనసులోని బెరుకును పోగొట్టే తారకమంత్రాలు.. అలవాటయిపోతే సువ్వా ఎంజాయ్ చేస్తావు”

ఆమె మాటల్లో సత్యం గమనించింది అమూల్య. “ఇంక పదండి” అమూల్య దగ్గరగా వచ్చిన సూరిబాబు తల్లి దేవకి అంది.

“ఎక్కడికి?” ఆశ్చర్యంగా అడిగింది అమూల్య.

“అయ్యో నా మతిమండా.. నీకు చెప్పనే లేదు కదూ.. మా ఇంట్లో జరిగే శుభకార్యాలన్నింటినీ మా తోటలో ఉండే ఇంట్లో జరిపించడం మా ఆనవాయితీ. మీరు మా ఇంటి మనుషులే కాబట్టి.. మీకూ అక్కడే” వివరించింది దేవకి.

వారి అభిమానానికి గుండె బరువెక్కింది.

“ఇదీ బాగానే ఉంది. కావలసిన ఏకాంతంలో కమ్మని అనుభవాలు పండించుకోవచ్చు” అనుకున్నాడు అనిరుద్ధ్.

ఊరికి దూరంగా, ప్రశాంతమైన వాతావరణంలో ఉన్న కొబ్బరితోట అది. కనుచూపు మేరంతా పచ్చదనం తాండవిస్తూ కనువిందు చేస్తోంది.

ప్రక్కనే ఉన్న మల్లెతోటలో నిండా విరబూసిన మల్లియలు ఆ ప్రాంతాన్నంతా పరిమళభరితం చేస్తున్నాయి.

పల్లశాలలా ఉన్న ఆ ఇంటిని చూసి ముచ్చటపడింది అమూల్య. ఆ పైన ఏముంది ఆ మూల గదిలోన.. ఆరు తరముల నాటి ఆ పట్టమంచం.

ఓ పాటలోని పంక్తి జ్ఞాపకమొచ్చింది. వివిధ రకాల విరులతో అలంకరించబడి, కోరికలు పండించుకోమని ఆహ్వానిస్తున్న తాతల నాటి పందిరి పట్టె మంచాన్ని చూడగానే.. అగరు పొగలు అలుషుకు

న్నాయి ఆ గదిలో అప్పటికే.

ఇరువురినీ మంచం మీద కూర్చోబెట్టి పూలబంతిలాండించారు ఆడంగులు.

ఒకరి ఎంకిళ్లకరికి తినిపించారు. ముహూర్తం ఆసన్నమవగానే ఇరువురినీ ఏకాంత వాసం కోసం విడిచిపెట్టి బయలుదేరారందరూ.

“ఏం కావాల్సినా ఓ ఫోన్ కొట్టు బావా.. ఊణాల్లో ఏర్పాటు చేస్తాను. ఈ రాత్రి మీ జీవితాల్లో మరువలేని మాధుర్యాన్ని నింపాలని మనసారా ఆకాంక్షిస్తున్నాను” చెప్పాడు సూరిబాబు.

“వయసు వాకిళ్లు తెరచి, వలపు పొంగిపోతే వండుకుంటారో, చిలిపి సందళ్లే చేసుకుంటారో మీ ఇష్టం.. ఇదుగో మరదలా.. ఈ రాత్రి ముచ్చట్లు రేపు చెప్పకపోతే ఊరుకునేది లేదు.. ఆల్ ది బెస్ట్” చెప్పింది పద్మ. అందరూ వెళ్లిపోయారు.

మనశ్శరీరాలు మనోవల్లభుడి సాహచర్యం కోసం తపించిపోతున్నా, స్త్రీ సహజమైన జంకు ఆమెను వెనక్కి లాగుతోంది.

“అమూల్య”

“ఊ..” అంది మంద్రస్వరంతో.

“ఇలారా” మంచం ప్రక్కనే నిలబడి ఉన్న ఆమెను చేయి పట్టిలాగి తన సరసన కూర్చోబెట్టుకున్నాడు అనిరుద్ధ్.

“చిన్నప్పటి మా స్నేహంలో నీకు చెప్పని ముచ్చట ఒకటి మిగిలిపోయింది. అమూల్య.. అది.. ఇక్కడే చెప్పాలి” అర్థాంగి చేతి గాజులను సవరించాడు అనిరుద్ధ్.

“ఏంటది?”

చెప్పనారంభించాడు అనిరుద్ధ్.

“మా టెన్ట్ పరీక్షలయిపోయిన ఆ సెలవుల్లో సూరిబాబు వాళ్ల పెద్దన్నయ్యకి పెళ్లి జరిగింది. అప్పుడూ ఇలాగే.. ఈ తోటలోనే వాళ్లకి ఫ్లస్టెనెట్ ఏర్పాటు చేశారు. ఇంటిల్లిపాదీ దంపతులను ఒంటరిగా వదిలిపోతుంటే నేను, సూరిబాబు మాత్రం వెనక్కి నక్కాం”

“ఎందుకు?”

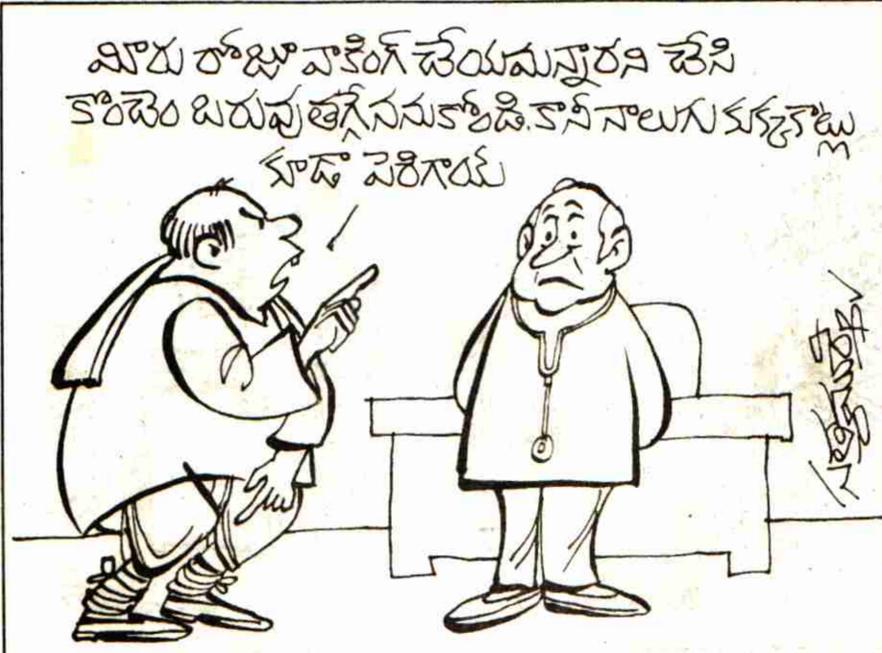
“వినూ.. అప్పటివరకు శోభనం సీన్లు సినిమాల్లో చూడడమే తప్ప, నిజానికి అదంటే ఏంటో తెలియదు. ఆ రహస్యం తెలుసుకోవాలన్న జిజ్ఞాస మా మెదళ్లని దొలిచేస్తోంది. అందుకే ఆ రహస్యం తెలుసుకోవాలని మేమక్కడే ఉండిపోయాం”

ముక్కున వేలేసుకుని, చిరుకోపం నటిస్తూ “తప్పుకదూ!” అంది అమూల్య.

“తప్పని తరువాత తెలిసిందిలో” క్రీగంట ఆమెను చూశాడు అనిరుద్ధ్.

“ఆపైన”

“ఇద్దరం కిటికీ ప్రక్కన దొంగల్లా దాక్కున్నాం. ఏం జరుగుతుందో చూడ

లన్న ఆత్మతతో పొంచి పొంచి చూస్తున్నాం. చుట్టుప్రక్కల ఎవరూ లేరన్న భీమాతో వాళ్లు యధేచ్ఛగా తమ తపనల్ని చల్లార్చుకునే ప్రయత్నంలో పడ్డారు. మాలో ఉత్కంఠ తారాస్థాయికి చేరుతుండగా పడ్డాయి..”

“ఏంటి కిటికీ తలుపులా?” ఉద్విగ్నత ఆపుకోలేని అమూల్య అడిగింది.

“కాదు.. పిడుగుల్లాంటి పిడిగుద్దులు”
 “ఎవరు కొట్టారు?”

“బండిలో మేమిద్దరం కనబడకపోయేసరికి సూరిబాబు వాళ్ల మామయ్యకి సందేహం వచ్చి వెనక్కి తిరిగి వచ్చాడు. మేం చేయబోతున్న ఘన కార్యం ఆయన కంటపడింది. అంతే.. వీపు విమానం మోత మ్రోగింది. భడవల్లారా! మీరెంత? మీ వయసెంత? అని కేకలేసి నాలుగు తగిలించాడు. దెబ్బలు తిని మేం ఏడుస్తూ ఉంటే జాలిపడి మమ్మల్ని దగ్గరకు తీసుకొని ‘మీ వయసులో ఉన్న పిల్లలకి ఆడ-మగ మధ్యనేం జరుగుతుందో తెలుసుకోవాలనుకోవడం సహజమే గాని.. దానికిది సరైన సమయం కాదు. అప్పుడే పుట్టిన ఆవుదూడకి పాలుకుడవడం నేర్చుక్కరలేదు. నీళ్లలో ఉండే చేపపిల్లకి ఈత నేర్పించనవసరం లేదు. ఆమని రాగానే కూయాలని కోయిలకెవరూ చెప్పరు. యుక్త వయసు రాగానే ప్రకృతి దానం తట అదే మనిషిలో పుట్టే కోరికలను ప్రేరేపించి స్పష్ట రహస్యాలను తెలియజేస్తుంది. అంతవరకూ ఏ వ్యక్తనా సరే నిగ్రహంతో కూడిన జీవన విధానాన్ని అవలంబించాలి” అంటూ సున్నితంగా మాకర్థమయ్యే రీతిలో చెప్పాడు. అంతేకాదు.. కొట్టినందుకు పెనాల్టీగా ఐస్(క్రీమ్) కూడా ఇప్పించాడు” చెప్పడం ఆపాడు అనిరుద్ద.

పగలబడి నవ్వింది అమూల్య. ఎగసిపడే హృదయం మీద మెడలోని హారం నాట్యాలాడింది.

ఇంకా ఉబికి వస్తున్న నవ్వును పెదవుల మాటునే అదిమిపెట్టే ప్రయత్నం చేస్తూ “ఇంతకీ.. శోభనం అంటే ఏమిటో తెలుసుకున్నారా?” అంటూ అడిగేసి, తరువాత.. సిగ్గును ప్రక్కకు నెట్టి అలా అడిగినందుకు నాలిక్కరుచుకుంది అమూల్య.

కోరికతో ఆమెను తనకేసి అదుముకుంటూ “ఊ.. తెలిసింది.. అయినా థీరిటికల్ నాలెడ్జ్ తప్ప ప్రాక్టికల్ నాలెడ్జ్ సున్నా.. నిజం.. నమ్మునేనింకా (బ్రహ్మచారినే.. అమ్మతోడు.. నువ్వు కాస్త కోపరేట్ చేస్తే ప్రాక్టికల్ మొదలెడతాను” అన్నాడు అనిరుద్ద అల్లరిగా.

అమూల్య కళ్లు మూసుకుంది కలవరంగా. అతడి చిలిపి చేష్టలకి ఎదపొంగింది. ఆ స్పందనను ఆహ్వానంగా అర్థం చేసుకున్న అనిరుద్ద శృంగార కావ్యంలో తదుపరి ఘట్టం లిఖించేందుకు ఉద్యుక్తుడయ్యాడు.

ముద్దరాలి ముగ్ధమోహనమైన

మోముని ముద్దులతో ముంచెత్తాడు.

ప్రేమాతిరేకంతో అదురుతున్న ఆమె కమ్మోవిని మునిపంట నొక్కాడు.

విభుడు చేస్తున్న వలపు విన్యాసాలకు తాళలేనట్లుగా ఆమె చేస్తున్న కలకూజితాల్లాంటి మధురనాదాలు, అతడి ఉత్సాహాన్ని రెట్టింపు చేసే ఉత్తేరకాలైనాయి. విరుచుకు పడుతున్న సముద్ర కెరటంలా తనని కమ్ముకుంటున్న అతడి ప్రణయావేశాన్ని తట్టుకోవడం కాస్త కష్టంగానే తోచినా, ఇష్టంగానే దాన్ని భరిస్తోంది అమూల్య.

తొలి సంగమం.. ఆచ్ఛం కవులు వర్ణించినట్లే అతి రమ్యంగా, అత్యంత అద్భుతంగా జరిగిపోయింది.

ఆ సమాగమంలో సంకోచాలకు సందు లేదు. సిగ్గు బిడియాలకు తావు లేదు. చెమట చిత్తడిలో తడిసి ముద్దైన దేహాలు సేద తీరుతుండగా గుసగుసగా ఆమె చెవిలో అడిగాడు అనిరుద్ద “ఎలా ఉంది? తొలి అనుభవం?”

మానాన్ని శరణు జొచ్చి, సిగ్గుతో కళ్లు మూసుకుంది అమూల్య.

“మీ ఫ్రెండ్ నానీ చెప్పినట్లుగా నాస్టీగా ఉందా! లేకపోతే.. మీ సొరుగింటి దమయంతి చెప్పినట్లు దారుణంగా ఉందా!”

ఏవో లోకాల్లో విహరిస్తున్న అమూల్య ఒక్కసారిగా ఉలిక్కిపడింది.

ఇవి.. ఇవన్నీ ఇతడెలా తెలుసు?

ముద్దుగులాబీలాంటి ముదిత ముఖంపై ప్రత్యక్షమైన ప్రశ్నార్థకాల్ని ఒక చూపుతో చదివేశాడు అనిరుద్ద.

“ముందుగా నీకు సారీ చెప్పాలి అమూల్య!”

“ఎందుకు?” ఆశ్చర్యంగా అడిగింది ఆమె.

“నీ అనుమతి లేకుండా నీ డైరీ చదివినందుకు”

“నా డైరీ చదివారా! ఎప్పుడూ?” విస్తుబోయింది అమూల్య.

ఆమె చెక్కిలి సుతారంగా నిమురుతూ “నీకు నచ్చిన చీరలు కొనిపెట్టమని అమ్మ చెబితే మీ ఇంటికి వచ్చాను ఆరోజు. అప్పుడు నవ్వింట్లోవు. ఎవరో ఫ్రెండ్ని కలవడానికి వెళ్లావనీ, అరగంటలో వస్తావనీ మీ అమ్మగారు చెప్పడంతో నీకోసం వెయిట్ చేస్తూ నీ

గదిలో కూర్చున్నాను. పొందికగా గదిని సర్దుకున్న నీ అభిరుచిని మెచ్చుకుంటూనే చుట్టూ పరికిస్తున్న నాకు ‘నీ హృదయం’ అదే.. నీ డైరీ కనిపించింది. సంస్కారం కాదని తెలిసినా నా గురించి నువ్వేం వ్రాసుకున్నావో తెలుసుకోవాలన్న తపన దాన్ని చదవమని ప్రేరేపించింది” పెద్ద పెద్ద కళ్లను ఆల్పిప్పలాగా తెరచుకొని నోరప్పగించి వింబోంది అమూల్య.

“తొలి అనుభవం గురించి నీ స్నేహితురాళ్లు చెప్పిన మాటలను మనసుకి పట్టించుకున్న నువ్వు.. భార్యాభర్తల నడుమ సున్నితంగా సాగిపోవలసిన శృంగారం గురించి లేనిపోని భయాలను పెట్టుకున్నావని అర్థమైంది” పనిలో పనిగా అనిరుద్ద చేతులాలమె వయ్యారాలతో సయ్యాటలాడుతూనే ఉన్నాయి.

“మరి.. మరి.. ఇక్కడికెందుకు తీసుకొచ్చినట్లు?” అయోమయంగా అడిగింది.

“మన తొలిరేయికి ముందే నీ మనసులో ముద్రించుకుపోయిన భావాలను, అర్థం పర్థం లేని అనుమానాలను దూరం చేయడం నా బాధ్యత అనిపించింది. తొలికలయిక జీవితాంతం జ్ఞాపకం ఉంచుకోవలసిన మధురానుభూతిగా మిగిలిపోవాలంటే, మానసికంగా నిన్ను ప్రిపేర్ చేయాలి. నాకు తెలిసి.. జ్ఞానం వచ్చిన దగ్గర్నుంచి నేను చూసిన ఏకైక ఆదర్శకుటుంబం సూరిబాబుది. ఆనందకరంగా సాగిపోయే దాంపత్య జీవనమే, ఉన్నతమైన కుటుంబ వ్యవస్థను ఏర్పరస్తుందని నా నమ్మకం. శాంతి నిలయం లాంటి ఈ ఇంట్లో కొన్నాళ్లు గడిపితే నీ మనసులోని ఆందోళనంతా మాయమౌతుందని నాకనిపించింది. నా శ్రమ వృధా పోలేదు” మురిపెంగా ఆమెను అల్లుకున్నాడు అనిరుద్ద.

అమూల్య కళ్లు చెమర్చాయి. తాళికట్టిన హక్కుతో తన శరీరం దోచుకోవాలని చూడకుండా మనస్సుని మీటి, రసరమ్యమైన స్పందనలు రేకెత్తించి తద్వారా తనువుని శృతి చేసిన అతడి సహనానికి మనసులోనే జోహార్లు అర్పించింది.

ఆర్తిగా అతడి నుదుటిని చుంబించింది. ఆ స్పృశాస్వాభ్యం అతడి పల్ల ఆమెకు గల ప్రేమానురాగాలను వ్యక్తపరిచింది.

అంతే.. మదనుడు మళ్ళీ తనలోకి పరకాయ ప్రవేశం చేసినట్లుగా రెట్టించిన ఉత్సాహంతో మదనకదన రంగంలోకి దూకాడు అనిరుద్ద.

***

పదిరోజుల తరువాత- ఆకాశయానం చేస్తూ అమెరికాలో అడుగుపెట్టారు పడుచు జంట, గుండెగదులు నిండా పొందుపరుచుకున్న అనుభూతి పర్వాలను నెమరువేసుకుంటూ.

